

ÚNOR 2024 • ČÍSLO 4 • VYDÁVÁ MĚSTYS ČACHROV

ČACHROVSKÉ LISTY

Vážení spoluobčané,
zima nám udeřila plnou silou, teploty klesly pod bod mrazu a po dlouhých letech jsme se dočkali sněhové nadílky, na kterou jsme v tomto období nebyli už příliš zvyklí. Přesto, že se zaměstnanci snaží s přívaly sněhu bojovat, jak nejlépe umí, ne vždy je jde zvládnout okamžitě a na všech místech současně. Chtěl bych tedy poprosit o shovívavost a toleranci, na každého se vždy dostane a sníh se postupně uklidí všude.

Během podzimu byla úspěšně dokončena jedna z největších investičních akcí posledních let - Úprava vodojemu a vodovod Bradné. Čekáme ještě na kolaudaci celého díla, ale již nyní funguje dílo ve zkušebním provozu, kdy do vodojemu je čerpána voda především z Bradného, takže pozitivní přínos je i pro čachrovské občany.

Na tomto místě bych chtěl všem občanům popřát příjemné prožití adventního času, poklidné vánoční svátky a do nového roku 2024 vše nejlepší, hlavně pevné zdraví.

Tak takto byl připraven úvodník do prosincového čísla zpravodaje. Na zasedání zastupitelstva konaného dne 14. 12. 2023 bylo již víceméně jasné, že vydání v prosinci se nestihne, proto jsme se redaktorů zeptali, kdy k tomuto dojde. A to byla zřejmě ta kritika, kvůli které se rozhodli ukončit svou činnost. Chtěl bych jim tímto tedy poděkovat za jejich odvedenou práci na tomto časopise a budu rád, pokud se mezi Vámi najde někdo, kdo by v této práci chtěl pokračovat.

Váš starosta Josef Bejvl

ZPRÁVA KULTURNÍHO VÝBORU A REDAKČNÍ RADY

Milí čtenáři a čtenářky,
po delší odmlce vydáváme další číslo Čachrovských listů. Rekapitulujeme v něm události za posledních několik měsíců a přinášíme i historickou přílohu, jako obvykle. Tentokrát bude o tvrzi, která má od loňského podzimu nového majitele.

Zároveň je toto číslo také číslem posledním, které tvoříme ve složení stávající redakční rady, jelikož tři ze čtyř členů (Tomanová, Hranáčová, Nový) na tuto dobrovolnou snahu rezignovali. Důvodem je rozdílnost názorů některých zastupitelů a těchto členů na obsah čtvrtletníku, témata, která má přinášet a dále na proces, jakým se tvoří. Zjednodušeně řečeno, v reakci na opakovanou kritiku zastupitelů, kterou považujeme za nekonstruktivní, ztrácíme motivaci na čtvrtletníku dále pracovat a předáváme jej plně do rukou starosty a dalších, kteří mají možnost se sami zapojit, či nominovat novou redakční radu. Jsme rádi, že se nám povedlo vydat alespoň 4 čísla, jsme přesvědčeni, že obsah i vizuální provedení bylo kvalitní a doufáme, že články v nich obsažené pro vás byly zajímavým čtením či materiálem k zamyšlení.

Co vás v tomto čísle čeká? Jako obvykle slovo starosty, seznam bodů, které se projednávaly na veřejném zastupitelstvu a rozhovor s Veronikou Kazdovou, pečovatelkou Charity Sušice, oblastní středisko Kašperské Hory, pod které spadá i oblast městyse Čachrov.

V minulých měsících uskutečnil kulturní výbor přednášku ředitele Státního oblastního archivu Plzeň PhDr. Řeháčka Ph.D. o česko - německých vztazích na přelomu 19. a 20. století, která byla zaměřena na oblast Čachrovska. Vzhledem k 75 letům od postavení čachrovské měšťanské školy se školní tematice věnoval dr. Řeháček podrobněji. Často citoval ze školních i obecních kronik, včetně četnického památníku. Dozvěděli jsme se mnohá zajímavá fakta, např. že v období 1. republiky pod Čachrov patřila jen Zahrádka a Hořákov a že v roce 1930 tu žilo 511 Čechů a pouze 14 Němců.

V uplynulém období se uskutečnila řada akcí organizovaných dalšími místními spolky - SDH Čachrov a TJ Sokol Čachrov, přinášíme zprávy o nich. Jako kulturní výbor bychom vás také rádi informovali, že na základě kritiky zastupitelů o nevhodném výběru přednášek, letos plánujeme snížit jejich množství. Avšak zvažujeme, že v létě opět uspořádáme jedno až dvoudenní hudebně

divadelní festival Fara Fest. Pokud by se v řadách našich čtenářů a čtenářek našel kdokoli, kdo by se do organizace rád zapojil, budeme rádi, když se ozve a společně se domluvíme na programu a organizačním zajištění.

Dobrý skutek

V rubrice Dobrý skutek děkujeme Vendulce Korálové, která svou profesi „nepověsila na hřebík“ ani v důchodu. Pomáhá lidem, kteří potřebují zdravotní radu, domácí péči nebo jen vlídné slovo. Dříve chodila k panu Čubovi, Janu Bejvlovi nebo v posledním roce k Jarušce Tomanové. Považujeme za vzácnost, že je někdo ochotný věnovat svůj volný čas potřebným, a to každodenně.

SDH ČACHROV ZORGANIZOVAL LAMPIONOVÝ PRŮVOD A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

Dne 4. listopadu od 17 hodin se uskutečnil, jako je již zvykem, lampionový průvod. Dospělí a děti s lampiony se sešli u hasičské zbrojnice na Čachrově, kde pár slovy přivítal všechny zúčastněné starosta SDH Bohumír Hásnedl. Po chvíli se všichni vydali na cestu do Bradného ke kapličce, kde byla pro všechny děti připravená sladká odměna. Při zpáteční cestě byly vypuštěny u vodojemu balóny štěstí, ale kvůli velkému větru letos moc dlouhou cestu neurazily. U hasičárny si pak všichni mohli opéct špekáčky a občerstvit se. Počasí bylo až na velký vítr příznivé a průvodu se zúčastnilo odhadem 40 dětí.

Dne 2. prosince v 17 hodin přivítal u hasičárny všechny zúčastněné starosta Městyse Čachrov Josef Bejvl. Poté se za odpočítávání všech rozsvítil zasněžený vánoční stromeček a děti z Mateřské a základní školy Čachrov, za doprovodu jejich učitelek, vystoupily s připravenými koledami. Následně starosta SDH Bohumír Hásnedl všem popřál klidné svátky a všem dětem, které se této akce zúčastnily, předal adventní kalendáře a drobné sladkosti. I přes velké množství sněhu, které letos tuto akci provázelo, se jí zúčastnilo mnoho přihlížejících.

Za SDH Čachrov Zdeňka Mašková

ZPRÁVA O ČINNOSTI ZASTUPITELSTVA

Od vydání říjnového čísla Čachrovských listů se konala 2 zasedání zastupitelstva, na kterých bylo schváleno:

- souhlas se studií rekonstrukce ZŠ a MŠ Čachrov a zadání zpracování projektové dokumentace včetně potřebných povolení a vypsání poptávkového řízení na tuto akci

- prodej části pozemku p.č. 186/1 v k.ú. Bradné o výměře 189 m² M. Maxové za cenu 150,- Kč/m²

- smlouva o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby č. IV-12-0022194/002

- dodatek smlouvy o dílo na akci „Úpravy vodojemu a vodovod Bradné“ se Sdružením VAK SERVIS s.r.o.
- LS stavby s.r.o. – Bradné

- zvýšení nájemného v bytech v majetku městyse od 1. 1. 2024 na částku 50,- Kč/m²

- členka finančního výboru Kateřina Kurcová a stanovena její odměna ve výši 500,- Kč/měsíc a její vyplácení od 26. 10. 2023 (na základě odstoupení PaedDr. Hranáčové)

- příkazní smlouva na monitoring akce „Onen Svět – osada Hamrlíkův dvůr, úprava stávající příjezdové komunikace“ se společností DOMOZA projekt s.r.o. Plzeň

- zhotovitel akce „Obnova lesní tůně na p.č. 146/1 v k.ú. Kunkovice u Čachrova“ – společnost SENEÁ spol. s r.o. Spálené Poříčí za cenu 49 821,05 Kč bez DPH

- rozpočtové opatření č. 6/2023 dle přílohy

- rozpočet městyse na rok 2024 s příjmy 30 250 000,- Kč a výdaji 49 700 000,- Kč, schodek rozpočtu ve výši 19 450 000,- Kč bude kryt finančními prostředky minulých let

- zpracovatele projektové dokumentace akce „Stavební úpravy, přístavba a nástavba – ZŠ a MŠ Čachrov, Čachrov 10, p.č.st. 73, k.ú. Čachrov“ – firmu ATELIER U5 s.r.o. Klatovy za cenu 1 667 000,- Kč bez DPH

- zhotovitele akce „Onen Svět – osada Hamrlíkův dvůr úprava stávající příjezdové komunikace“ – firmu SILNICE NEPOMUK s.r.o. za cenu 2 672 199,- Kč bez DPH

- obecně závaznou vyhlášku městyse Čachrov o místním poplatku z pobytu

- prodej části pozemku p.č. 195/2 v k.ú. Kunkovice u Čachrova o výměře 42 m² Ing. J. Kubátovi za cenu 50,- Kč/m²

- směnu části pozemku p.č. 352/1 v k.ú. Javorná na Šumavě o výměře 234 m² s M. Königem a s jeho doplatkem 9 900,- Kč

- záměr prodeje pozemku p.č. 155/5 v k.ú. Dobřemilice

- poskytnutí dotace na sociální služby na rok 2024 Charitě Sušice ve výši 50 000,- Kč

- smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – služebnosti inženýrské sítě č. 23/0255/1005 s Římskokatolickou farností Čachrov

- veřejnoprávní smlouvu o přenosu příslušnosti k projednávání přestupků s Městem Klatovy

- rozpočtové opatření č. 7/2023 dle přílohy

- poskytnutí příspěvku na provoz obchodu v Čachrově na rok 2023 ve výši 30 000,- Kč panu Van Dan Tong

U KUNKOVIC VZNIKLA OBNOVENÁ LESNÍ TŮNĚ

Na podzim došlo k dokončení projektu obnovy lesní tůňky nacházející se cca 3 km od Čachrova směrem na Kunkovice. Tůňka byla v minulosti využívána jako koupaliště. Dle projektové dokumentace stavba "přispěje k obnově vodohospodářských a ekostabilizačních funkcí přilehlého potoka a navazující údolní nivy. Vodní plocha má sloužit jako stanoviště vodních a na vodu vázaných rostlin a živočichů. Obnovená tůňka zásadní měrou přispěje k posílení místních populací obojživelníků". Ačkoliv záměrem znovuzrození tůně není obnova koupaliště, mnozí z nás jsou jistě zvědaví, zda bude možné se v ní v létě koupat. To se však ukáže podle toho, zda se bude zanášet bahnem. Iniciátor projektu, Jan Kynčl, vyjádřil pochybnosti nad provedením a uvedl, že pokud se přítok a odtok vody nevyřeší správně, tůň bude pravděpodobně brzy zabahněná. JT

VZPOMÍNKOVÝ VEČER ČACHROVSKÝCH SOKOLŮ

Začátkem února uspořádali čachrovští sokolové vzpomínkový večer v nemilkovské hospodě U Vlachů. Na akci dorazilo množství členů a přátel, kteří si navzájem promítali fotky a videa z akcí, které společně během několika uplynulých desetiletí podnikli. Nechyběly pěší výlety, zájezdy do zahraničí, cyklistické výjezdy po okolí i do vzdálenějších míst. K vidění byla samozřejmě také zábavná videa z humorných sokolem pořádaných akcí, například letní závody v běhkování na školním hřišti či zimní maškarní rej na čachrovské sjezdovce. Sállem kolovalo také objemné fotoalbum s fotkami dokumentujícími historii Čachrova, které donesla bývalá administrativní pracovnice úřadu, paní Anička Vítovcová. K přátelské atmosféře akce přispělo i drobné občerstvení, které účastníci sami připravili a přinesli. JT

ČACHROVSKÝ KOSTEL MÁ ZPĚT SVÉ VARHANY. PŘIJEL JIM POŽEHNAT I BISKUP

Během září a října loňského roku došlo po čtyřletém restaurování k návratu čachrovských varhan zpět na kůr našeho kostela. Celá tato etapa restaurování byla zakončena slavnostním požehnáním varhan, které se uskutečnilo v neděli 5. listopadu od 11.30 hodin v místním kostele svatého Václava za hojné účasti místních i přespolních dobrodinců a přátel našeho kostela a obce. Varhany přijel požehnat náš diecézní biskup Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D. Na mši svatou společně s ním přijeli dva bohoslovci původem z Itálie, jáhen pan Václav Pikeš ze Sušice a nemohl samozřejmě chybět náš místní kněz pater Robert Paruszewski. Po slavnostním požehnání na varhany zahrál varhaník doc. Vít Aschenbrenner, Ph.D. Celým kostelem zněla píseň „K oltáři Páně plni touhy spějme...“ a na závěr mše svaté kostelem přímo zaburácel Svatováclavský chorál. Troufnu si říci, že

to byla akce, kterou Čachrov už dlouhá léta nezažil a hned zase tak nezažije. Následující sobotu 11.11. se v kostele konal koncert na poděkování všem dárcům, při kterém na varhany opět zahrál pan varhaník Aschenbrenner a koncert zpestřilo nádherné vystoupení flétnového souboru při ZUŠ v Sušici pod vedením pana Tomáše Bastla. Myslím, že obě uvedené akce se staly pro zúčastněné zaslouženě nezapomenutelným životním zážitkem a jsou bezesporu jistým historickým milníkem dění v naší obci. Věřím, že s jarním oteplením se oteplí i v kostele a budeme moci uspořádat další zajímavé koncerty se zajímavými hosty. Naše varhany jsou momentálně v takové kondici, že jsou schopné interpretace barokní hudby v prvotřídní kvalitě. Díky dochovanému a především cennému píšťalovému fondu se z chátrajícího nástroje vyklubal nástroj, o kterém se nám na počátku restaurování ani nesnilo. Ještě jednou veliké díky všem, kteří svým podílem přispěli k obnově tohoto zajímavého a dnes už i cenného nástroje.

Ing. Petr Kaiser

ZE ŽIVOTA TŘETÁKŮ

Během podzimu jsme byli hodně v sepjetí s přírodou a s tím, co nám poskytuje.

Hned v září jsme nasbírali a natrhali podzimní ovoce a uvařili z něj míchaný kompot nejen pro sebe, ale i pro děti ve školce. Pracovali jsme s textem rozstříhaného receptu a lepili jsme pořadí úkonů. Diskutovali jsme, jestli je možné některé kroky zaměnit. Při zpracování ovoce jsme si povídali o změnách, které s podzimem v přírodě pozorujeme. Zažili jsme spoustu legrace, zejména když na nás z každé druhé švestky juknul červ. Na třetáčích byla vidět velká radost, když odnášeli kompot na ochutnání do školky a když školkáčkům rozdávali kompot do mističek. Byli těmi velkými, kteří mohli udělat něco pro ty malé. Po kompotu se jen zaprášilo. Děti ze školky nám spolu se svými učitelkami na oplátku upekly štrůdl a nakreslily obrázky kompostů – tak si přejmenovaly kompoty. Přinesly nám je jako překvapení a poděkování do třídy.

Začátkem října jsme se pustili do společného projektu se čtvrtáky. Otrhali jsme keře aronie, které nám rostou na mezi před školou. Společně se čtvrtáky a s jejich pomocí děti vážily na různých typech vah. Zejména zobáčkové váhy s miskami a závažím pro ně byly oříšek. Děti samy vymýšlely

formu zápisu i důvody, proč se navážené hodnoty liší. Pracovaly s objemem a zjistily, že pokud pořádně sesypou měřené ovoce, budou mít ve stejném objemu větší hmotnost a že stejný objem u různého ovoce různě váží. Dalším výstupem z této aktivity byl pečený čaj, který obě třídy ochutnaly.

Podnikli jsme výpravu do lesa, kde jsme nasbírali různé druhy hub a materiál na založení nálevů na pozorování trepky velké. Pod mikroskopem jsme pozorovali výtrusy a porovnávali je s pylovými zrny. Vyrobili jsme nálevy a za pět týdnů se nám to na sklíčku pod mikroskopem hemžilo životem. Děti vymýšlely rozdíly mezi živou a neživou přírodou. Nálevy jsme zachovaly, aby je mohly využít i ostatní třídy. Trepkám se daří, a tak se dá říct, že si chováme třídní mazlíčky.

Důležitým listopadovým tématem byl svatý Martin. Společně jsme o něm četli legendu, pranostiky, kreslili obrázky a povídali si o soucitu, laskavosti a nesobeckosti. Martinské téma jsme uzavřeli zdobením perníkových koní.

Na přelomu listopadu a prosince jsme vyrobili zvonky z PET lahví, kterými jsme ozdobili vánoční strom u hasičské zbrojnice. Dále jsme pracovali na vánočních přáníčkách, která jsme darovali dobrovolnickému centru ADRA Klatovy, aby jimi potěšili seniory v Klatovech a okolí.

Dana Holá

„ŘÍDÍM SE HESLEM ,NEDĚLEJ TO, CO NECHCEŠ, ABY TI DĚLALI DRUZÍ“

**ROZHOVOR S
VERONIKOU
KAZDOVOU,
PEČOVATELKOU
CHARITY SUŠICE**

Co je cílem vaší práce?

Cílem je pomoci lidem, aby mohli co nejdéle zůstat doma, zachovat jim i částečnou samostatnost tím, že jim dopomůžeme s určitými úkony či záležitostmi, které sami nezvládnou, aby dožili doma v klidu ve své domácnosti. Zkrátka ulehčit jim život, protože jsou na svoji domácnost zvyklí a někteří prožili i celý život v jednom domě. Jsou to věci, které znají, vlastní postel, povlečení a podobně. Když mají například Alzheimerovu chorobu, někdo je ze známého prostředí vytrhne a dostanou se do domova pro seniory či oddělení následné péče v nemocnici, člověk tam bude ztracený, protože to tam vůbec nezná a většinou ti lidé odcházejí mnohem dříve, než by museli, když by zůstali doma a pomoc by se jim dostala třeba od nás. Mně osobně to dává velký smysl, protože i když se něčí život blíží ke konci, ti lidé tady pořád jsou a je dobré jim dávat najevo, že je tu někdo, komu na nich záleží a kdo jim chce pomoci.

Co vás na práci pečovatelky nejvíc baví?

Baví mě dennodenní kontakt s lidmi. Líbí se mi, že ta práce není stereotypní, nemohla bych dělat jednotvárnou činnost třeba někde v továrně. Především ale to, že mohu lidem pomoci. Je to hodně rozmanitá práce – od nákupu přes doprovody až k hygieně. Co mám hodně ráda, je poslouchání příběhů nejrůznějších lidí. To je

opravdu úžasné a baví mě to už od malička. Moje babička mi vyprávěla, co zažila, když byla malá za války a její příběhy zůstaly ve mně, všechny si je pamatuji. Od klientů se toho spoustu dozvím, sami mi vyprávějí své životní příběhy, veškeré radosti, strasti a útrapy a ve mně ty příběhy žijí dál, i když ti lidé tady už nejsou.

Co je na té práci nejtěžší?

Pracujeme s klienty, kteří nejsou úplně zdraví, jsou spíš starší a těžké je se s nimi rozloučit, to určitě ano. Někdy se také stane, že péči chce spíše rodina, než klient sám a je to komplikované. Musím se na sebe podívat z pohledu klientů, kteří byli zvyklí se o sebe starat sami, vstupujeme jim do domácnosti, může to být pro ně obtížné a musí si na nás zvyknout. Ale většinou rychle pochopí, že jim chceme pomoci a když si zvyknou, tak pak už je to dobré.

Jaké vlastnosti by měla pečovatelka mít? Co je k té práci potřeba?

Rozhodně by měla být laskavá, upřímná, empatie tam musí být, musí se umět vcítit do potřeb člověka a konkrétně, že mu není příjemné, když k němu přijde někdo cizí a má ho jít vykoupat nebo mu pomoci na záchod. Pokud jsou ti lidé při plném vědomí a vnímají realitu, tak jsou to pro ně intimní věci, které byli zvyklí vykonávat sami a najednou je

tam někdo, kdo jim má s těmito věcmi pomáhat. Občas se lidé, co nejsou úplně soběstační připodobňují k malým dětem, ale v žádném případě by to tak nemělo být. Je to dospělá osoba, která má svoji důstojnost, takže tu se snažíme zachovávat. Řídím se heslem „nedělej to, co nechceš, aby Ti dělali druzí“.

Staráte se jen o lidi, co tu mají trvalý pobyt nebo i o ty, co sem jezdí na chalupu?

Většinou jsou to trvale žijící, ale máme i pár klientů, co sem jezdí na léto, u nich je to většinou jen dovážka obědů. Je zajímavé, že z vlastní zkušenosti mohu říci, že jsou trošku jiní lidé na Železné Rudě, na Kašperských Horách anebo i v Kolinci. Řekla bych, že na Železné Rudě, asi jak jsou tam „drsnější“ povětrnostní podmínky, jsou lidé soběstačnější, čipernější, čilejší. Když to srovnám s jinými místy, kde děláme více náročnější péči zahrnující i hygienu, na Železné Rudě je větší množství těch, kterým stačí dovézt oběd, poklidit nebo nakoupit. Může to být i tím, že se tam více starají rodiny, nevím. Lidé vědí, že ta možnost péče je, nicméně ji tolik nevyužívají.

Je to tak, že když vás někdo osloví, zajistíte péči v rozsahu, který požaduje, nebo se může stát, že služby odmítnete z důvodu nedostatečné kapacity?

Co si vybavuji, tak se ještě nestalo, že bychom odmítli klienta. Každé středisko má svoji oblast, jsme schopni se domluvit a spojit i personál ze dvou středisek najednou.

Vzpomněla byste si na své začátky v roli pečovatelky? Jaké to bylo, když jste tu práci začala dělat?

Strašné nervy :). Začátky byly krušné, měla jsem i strach, ale člověk se do toho postupně dostane. Já to беру jako velkou zodpovědnost, ať se jedná byť jen o léky – dohlédnout na to, aby je člověk měl, nebo správně použít inkontinenční pomůcky tak, aby splnily svoji funkci. Někomu to možná přijde banální, ale je potřeba vědět, jak správně polohovat člověka, aby neměl proleženiny, aby mu to pomohlo a neublížilo, aby ho to nikde netlačilo. Spousta lidí nekomunikuje, když jsou například po mozkové příhodě. Je to náročné, ale čím déle tu práci dělám, tím mám větší jistotu a sebevědomí. Člověk k tomu musí přistupovat i intuitivně a vcítovat se do potřeb lidí - když je horko, nedám jim tlustou peřinu ale nějakou lehčí přikrývku a tak dále. Jsou to takové jednoduché věci, ale pokud klient jenom leží a nemůže si sám pomoci, tak na těchto věcech opravdu hodně záleží. Postupně se člověk tuto práci naučí a často se i zasmějeme. Spousta klientů si umí udělat legraci ze sebe sama a ne nadarmo se říká „neberme život příliš vážně, stejně z něj nevyvázneme živí“ :).

Většinou péči o ty, kdo se o sebe sami nemohou postarat, vykonávají ženy. Máte ve vaší organizaci i muže pečovatele?

V Sušici máme dva kolegy, jeden zajišťuje obědy a druhý je pečovatel. Ten se stará o klienty, muže, kteří žijí sami na několika šumavských samotách a zajišťuje jim nákupy, úklid, dokonce se někomu staral i o finance (samozřejmě s podepsaným souhlasem klienta), zajišťuje stříhání nehtů, vlasů, hygienu, jídlo a tak dále. Dokázal s nimi navázat vztah, aby mu důvěřovali, že to s nimi myslí dobře a umožnili mu vstoupit do jejich soukromí. Většinou žili mnoho let sami, nevěří lidem, nemají pocit, že by někoho potřebovali, ale ve skutečnosti to tak není a pomoc potřebují.

Kde je hranice mezi tím, kdy člověk potřebuje pomoc a kdy je soběstačný?

To je individuální, u každého je ta hranice někde jinde. Někdo zvládne chodit, ale není si tak jistý, aby vyšel z bytu na delší cestu, takže potřebuje, aby mu někdo nakoupil, ale domácnost zvládá celou sám. Někdo jiný zase i o dvou hůlkách zvládne umýt nádobí, ale potřebuje pomoci s hygienou. Je to opravdu individuální. Se službami se vždy přizpůsobíme klientovi po úvodním šetření, kdy se seznámíme a společně se domluvíme co a jak.

Práce pečovatelky je náročná jak fyzicky tak i psychicky, dokážete popsat, jak Vás tato práce změnila jako člověka?

Určitě jsem začala přemýšlet více o životě jako takovém, o kvalitě života a jak si ho člověk užije. V mladším věku určitě člověk nepřemýšlí nad tím, jak tady bude dlouho, nebo jak ten život utíká, ale když pracuje se staršími lidmi, říkají mu „užívejte si života, poznávejte svět, protože život tak strašně rychle uteče a než se nadějete, bude pryč a začnou různé zdravotní problémy“. Člověk si začne vážit zdraví a toho, co všechno může, když není omezen zdravotně a pohybově. Díky zkušenosti s pečovatelskou službou si více vážím svých možností.

Rozhovor zpracovala Jaroslava Tomanová

Pozn. redakce:

Charita Sušice je jedinou organizací zajišťující pečovatelskou službu na území městyse Čachrov, které se nachází na rozhraní dvou oblastních středisek - Kolinec a Kašperské Hory. Rozsah služeb se tvoří po domluvě dle potřeb každého klienta. Personál Charity Sušice nabízí také pomoc při vyřizování příspěvku na péči určeného na finanční pokrytí ceny pečovatelských služeb či kompenzačních pomůcek (invalidní vozík, polohovací postel apod.).

PŘÍLOHA

ČACHROVSKÁ TVRZ

Druhou nejstarší památkou Čachrova je středověká tvrz. Postavil ji Vilém z Čachrova, zakladatel šlechtického rodu Kanických, v letech 1380 – 1390. Byla obklopena příkopem, a navíc chráněna hradbou. Její značné rozměry vedly k tomu, že bývala někdy označována jako hrad. Potomci Viléma z Čachrova drželi tvrz a statek ještě v roce 1446. Někdy po tomto roce byl čachrovský statek připojen k velhartickému panství Děpolda z Týzemberka (zemřel roku 1474) a tvrz, která přestala sloužit jako trvalé sídlo majitele, byla opuštěna a zpusťla. Po roku 1541, při rozpadu velhartického panství pánů z Rožmitálu, se stal Čachrov opět samostatným statkem, který připadl Janu Rendlovi z

Úšavy. Roku 1555 se o tvrzi píše jako o staré, několik let pak jako o pusté. Roku 1566 čachrovský statek koupil Jan Bohuchval z Hrádku, a to od dcer Jana Rendla, a opravil ho. První písemná zmínka „o tvrzi Čachrov“ je až z roku 1543. Koncem 16. století je Viktorinem, jedním ze synů Jana Bohuchvala, přistavěno renesanční křídlo k jihozápadnímu průčelí tvrze. Počátkem 18. století bylo vystavěno nové panské sídlo – barokní zámek. Byla to patrová budova o třech křídlech s dvěma nárožními patrovými věžemi. Stavba byla dokončena v roce 1713, jak hlásal letopočet nad vstupem mezi erby stavebníka Oldřicha Fruhwaina a jeho manželky Anny Barbory. Na vybudování zámku se

pravděpodobně podílel architekt italského původu Marco Antonio Gilmetti. V té době byla budova staré tvrze změněna v sýpku, která však vnější podobu tvrze nezměnila. Později, na konci 19. století byl zámek upraven do novogotické podoby. Roku 1933 vyhořel, ale byl opraven. V roce 1939 ho zabrala německá nucená správa. Po ukončení války chtěl tehdejší majitel František Faltys pokračovat v hospodaření, ale k plánované přestavbě na hotel už nedošlo. Majetek byl vyvlastněn, převeden pod místní JZD a nevhodně využíván. Po roce 1950 vyhořel podruhé. V letech 1951-1972 došlo ke konečné likvidaci tohoto původně raně barokního objektu. Do naší doby se zachovala vlastní středověká tvrz, renesanční křídlo a zbytky hradeb. Od roku 1964 je tvrz chráněna jako kulturní památka. Její dnešní podoba se od středověku změnila jen málo. Nezachovaly se vnitřní dřevěné konstrukce, ale jinak je stavba dochována ve víceméně původním stavu. Má obdélný půdorys a pět pater. Zakrývá ji vysoká valbová střecha. První dvě podlaží sloužila provozním účelům. Dole byly sklepy a v přízemí dvě místnosti. Do nich se vstupovalo dvěma hrotitými portálky v úrovni prvního patra vnějším dřevěným schodištěm nebo pavlačí, neboť tvrz plnila i funkci obrannou. Dnešní vchod v přízemí byl proražen později. Reprezentační obytné místnosti byly ve druhém a třetím patře. Na severní straně obrácené do nádvoří měly velká obdélná okna, kdežto na jižní straně byla pouze úzká okénka a v druhém patře nadto dva prevěty. Tyto středověké záchody prozrazují krakorce, které původně držely malé arkýře. V druhém patře byly tedy dvě místnosti, určené k bydlení. Třetí patro bylo také obytné, s atypickým členěním. Kvůli tepelné izolaci byla do jedné místnosti vložena roubená komora, která se pravděpodobně vytápěla. Většinou byly roubené místnosti zaklenuty dřevěnými valenými klenbami, překryté mazanicí a omítnuté.

Prostor s klenbami se snadněji vytápěl a udržoval teplo. Výdřeva se pochopitelně nedochovala. Obvodová stěna na jihovýchodní straně je zeslabená a dodnes tu jsou tři pyramidálně seskupená okénka, z nichž jedno je zakryto renesanční přístavbou. Právě podle umístění oken ve dvou řádech nad sebou se usuzuje na tzv. francimór. Čtvrté patro tvořil jediný velký sál a bylo zřejmě opatřeno vnějším dřevěným ochozem, do něhož vedly dveře na všech starších tvrzích, na severu a jihu po dvou, na zbývajících po jedné. Všeobecně tvrze sloužily jako opevněná sídla drobných šlechticů. Byly budovány v blízkém okolí vesnice v zemědělsky využívané krajině. V českých zemích vznikaly od 13. století do 30. leté války. Byly schopné odolat náhlému napadení nebo bojům v sousedských sporech, ale proti delšímu obléhání neměly dostatečné možnosti. Z našeho pohledu nebylo bydlení v nich příliš komfortní. Postupně přestaly vyhovovat zvyšujícím se nárokům na bydlení nebo je majitelé opouštěli z důvodu špatného hospodaření, zástav a dluhů. Někdy je přestavovaly do pohodlnější podoby renezančních nebo barokních zámků, ale často i zanikly. Ty, které si zachovaly původní ráz, byly přeměněny na vesnické sýpky, stodoly, sklady, manufaktury nebo stáje pro dobytek. Čachrovská tvrz je mimořádná ve své původnosti a dodneška si zachovává svoji monumentalitu. Její historie byla spleť, dobu rozkvětu vystřídaly doby úpadku, jak už to u památek bývá. Pamatuji se, jak na mě kdysi mocně, skoro hrozivě, působila pokaždé, když jsem tudy projížděla jako dítě. Tehdy byla nepřehlédnutelnou dominantou. Dnes zarůstá nešťastně vysázenými smrčky a chátrá. Kolem jedné z nejstarších památek Čachrova nelze projít bez pocitu smutku. Doufejme, že je natolik silná, že přežije špatné časy, kterými ve své historii prošla už tolikrát. A že ji s novým majitelem doba rozkvětu a vhodného využívání teprve čeká.

PaedDr. Zdeňka Hranáčová

Zdroje: Jaroslav a Otakar Brůhové: Čachrov, městys na Šumavě Jiří Úlovec: Hrad, zámky a tvrze Klatovska, kresba Zdeňky Hranáčové